

20- CHUYỆN NGƯỜI CON GÁI XẤU XÍ TÊN LÀ LẠC-ĐỀ,
CON VUA BA-TƯ-NẶC

Ngày xưa, vua Ba-tư-nặc có một người con gái tên là Lạc-đề. Cô này có mười tám cái xấu, hoàn toàn không giống người khác. Hễ ai nhìn thấy cô cũng đều hoảng sợ.

Bấy giờ vua Ba-tư-nặc vì con gái đã lớn tuổi, chiêu mộ người trong nước, không kể là con trai của trưởng giả, có danh vọng, kẻ nghèo cùng đói khát hay kẻ cô độc đều dẫn đến chỗ vua. Bấy giờ ở mé chợ có một người con của trưởng giả cô độc một mình đi xin để tự sống. Những người tìm thấy anh ta bèn dẫn đến vua. Nhà vua dẫn vị ấy đi ra sau vườn mới giao ước:

–Ta sinh một người con gái hình dạng xấu xí, chẳng nên để người khác trông thấy. Nay ta muốn gả cho khanh làm vợ, khanh thấy thế nào?

Khi ấy con của trưởng giả thưa:

–Đức vua đã có lệnh giao ước, giả sử đó là con chó thì thần cũng không dám từ chối, huống chi đây là con gái của vua mà thần lại từ chối sao?

Nhà vua giữ lời hứa, cho con mình làm vợ người ấy, cho ở trong cung thất và giao ước:

–Con gái của ta xấu xí, cẩn thận đừng để người khác thấy. Hễ lúc đi ra thì khóa cửa lại, còn khi vào thì đóng cửa lại, phải luôn luôn như vậy.

Khi ấy có các con của các trưởng giả, họ đều là thân hữu, họ thường rủ nhau uống rượu vui đùa. Cứ mỗi ngày hội họp là con của các trưởng giả đều có đem theo vợ của họ đồng đến để tập hợp. Chỉ có con gái của nhà vua là không đến. Lúc đó mọi người đồng nói với chàng rể:

–Ngày hôm sau chúng ta lại hội họp, yêu cầu anh hãy dắt vợ anh đến. Nếu anh không dắt vợ đến, chúng ta sẽ phạt anh nặng đấy.

Lại đến ngày hội, người con của trưởng giả nghèo ấy vẫn như trước, không dắt vợ đến. Các người kia bèn cùng nhau trách phạt anh ta. Nhưng anh ta vẫn cam lòng chịu sự trách phạt ấy. Các người kia lại cùng nhau nói:

–Ngày mai chúng ta lại họp, nếu anh không dắt vợ đến sẽ bị phạt nữa.

Cũng vậy, anh ta lại bị phạt. Cứ vậy cho đến lần thứ hai, lần thứ ba, anh ta cũng không dắt vợ đến chỗ hội. Mãi đến sau cùng, người con của trưởng giả cô độc này mới về nhà nói với vợ:

–Anh đã mấy lần vì em mà bị phạt.

Người vợ hỏi:

–Vì sao?

Người chồng đáp:

–Mọi người đều yêu cầu trong ngày yến hội, tất cả mọi người phải dẫn vợ tới. Nhưng anh đã bị lệnh của đức vua: Không được dắt vợ theo để người ngoài thấy. Vì vậy mà anh đã bị phạt mấy lần rồi.

Người vợ nghe chồng nói lời ấy hết sức xấu hổ, buồn tiếc nên ngày đêm niệm Phật. Bấy giờ, vào ngày hôm sau, bạn bè lại mở yến tiệc, người chồng lại đi một mình. Người vợ ở trong phòng càng thêm khẩn nguyện:

–Đức Như Lai xuất thế đã làm nhiều điều lợi ích cho chúng sinh. Nay con vì tội ác nên riêng con chưa được mong nhờ đại ân ấy.

Đức Phật cảm động trước tấm lòng chí thành của nàng, liền từ dưới đất hiện lên. Ban đầu nàng thấy đầu tóc của Đức Phật nàng rất kính trọng, hoan hỷ, do đó tóc nàng liền đổi khác, biến thành đầu tóc thật đẹp. Tiếp theo nàng thấy cái trán của Đức Phật, dần dần nàng thấy lông mày, con mắt, lỗ tai, thân và miệng của Đức Phật, tùy theo cứ thấy một bộ phận nào nàng càng thêm hoan hỷ. Do đó thân hình của nàng liền biến đổi không còn những cái xấu xí nữa. Dung mạo của nàng bây giờ giống như chư Thiên.

Khi ấy con của các trưởng giả bí mật bàn với nhau:

–Con gái của nhà vua sở dĩ không đến hội này hoặc là nàng đoan chánh dị thường, hoặc là rất xấu, cho nên mới không đến đây. Vậy chúng ta hãy ép chồng nàng uống rượu cho đến lúc không còn biết gì nữa bấy giờ chúng ta hãy lấy chìa khóa của chàng mở cửa ra để xem.

Họ liền phục cho chàng uống rượu thật say, lấy chìa khóa của chàng rồi cùng nhau đến mở cửa để xem. Họ thấy con gái của đức vua này đoan chánh vô song, họ liền đóng cửa lại, trở về chỗ cũ. Lúc ấy người chồng của nàng vẫn chưa tỉnh rượu, họ liền lấy chìa khóa cột lại dưới lưng chàng. Đến lúc người chồng thức giấc, liền tìm đường trở về nhà, thấy vợ đoan chánh lạ thường, chàng lấy làm lạ mới hỏi:

–Nàng là Thiên thần ở đâu đến nhà tôi vậy?

Người vợ đáp:

–Tôi là Lạc-đề, vợ của chàng đây.

Người chồng cho là quái lạ mới hỏi vì sao mà nàng lại đổi khác nhanh như vậy? Người vợ trả lời:

–Em nghe chàng mấy lần vì em mà bị phạt cho nên sinh tâm xấu hổ mới khẩn thiết niệm Phật, liền thấy Đức Như Lai từ dưới đất hiện lên, em hết sức vui mừng, nhờ đó mà thân thể trở thành tốt đẹp.

Người con của trưởng giả nghèo hết sức vui mừng liền vào tâu với vua:

–Thân thể con gái của vua tự nhiên biến thành tốt đẹp. Nay nàng mong được yết kiến đức vua.

Nhà vua nghe xong rất hoan hỷ, liền bảo người đưa vua đến xem. Nhà vua thấy con rồi tuy rất hoan hỷ nhưng trong lòng cũng rất nghi ngại, cho là điều kỳ lạ, liền đi đến chỗ Đức Phật và bạch Đức Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, người con gái này do nhân duyên gì được sống ở nơi thâm cung mà thân hình lại xấu ác, ai thấy cũng kính sợ? Lại do nhân duyên gì mà nay hóa thành tốt đẹp?

Đức Phật bảo nhà vua:

–Ở thời quá khứ có vị Bích-chi-phật, ngày ngày khát thực, đến trước ngõ của một trưởng giả. Khi ấy con gái của vị trưởng giả mang cơm ra cúng dường cho vị Bích-chi-phật. Cô ta thấy thân thể của Bích-chi-phật xấu xí nên mới nói:

–Vị ấy xấu xí, thân hình có da như con cá, tóc như lông ngựa.

Đức Phật nói:

–Người con gái của trưởng giả lúc ấy chính là con gái của vua bây giờ vậy. Nhờ nhân duyên cúng dường nên được sinh nơi thâm cung của vua. Do hủy báng thân hình của vị Bích-chi-phật cho nên thân hình phải xấu xí. Nhờ biết sinh tâm xấu hổ nghiêng lòng khẩn cầu nên được thấy ta. Nhờ sinh tâm hoan hỷ nên thân hình hóa thành tốt đẹp.

Bấy giờ chúng hội nghe Đức Phật thuyết pháp, cung kính đảnh lễ phụng hành.